

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἄριθ. 340

1892

Ἐν Ἀθήναις τῆ 21 Σεπτεμβρίου

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

**ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ
ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ**
Νόμος ΒηΖ'. Περὶ τηλεφωνικῆς συγκοινωνίας 1

**ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ
ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΟΝ**
Περὶ συστάσεως ταχυδρομικοῦ γραφείου ἐν Διαβολιταίῳ, πρω-

τευσαση τοῦ δήμου Ἀνδανείας κλπ..... 2
Περὶ ἀντικαταστάσεως συνέδρου παρὰ τῷ κακουργιοδικίῳ Ναυ-
πλίου..... 3

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Ἄγγελίαι ἀφορῶσαι τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ

Περὶ τηλεφωνικῆς συγκοινωνίας.

ΝΟΜΟΣ ΒΗΖ'

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐψησάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον 1.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἰδρύσεως τηλεφωνικῆς συγκοινωνίας ἀνήκει εἰς τὸ Κράτος ἀσχοῦμενον διὰ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων καὶ τηλεγράφων.

Ἄρθρον 2.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ὀρίζονται αἱ πόλεις, ἐν αἷς ἐγκαθίστανται τηλεφωνικὰ συμπλέγματα (communication urbaine) ἢ ἀποτελοῦνται πρὸς ἀλλήλας ἰδίαι τηλεφωνικαὶ συγκοινωνίαι (communication interurbaine). Ἐν τῷ μεταξύ ἐπιτρέπεται ἡ παροχὴ διὰ Β. διατάγματος ἀδειῶν εἰς ἰδιώτας πρὸς ἐγκατάστασιν ἐντὸς τῶν πόλεων μετὰ τῶν περιχώρων αὐτῶν τηλεφωνικῶν συγκοινωνιῶν, πλὴν τῶν πόλεων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς. Ἀλλὰ μετὰ ἕξ μῆνας ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ Κράτους ἀναλήψεως τῆς τηλεφωνικῆς συγκοινωνίας ἐν ἐκάστη πόλει θεωροῦνται αὐτοδικαίως ἀνακεκλημένα, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεως, πάντα τὰ ἐκδοθέντα ἢ ἐκδοθησόμενα Β. διατάγματα· οἱ λαβόντες δὲ ἀδείας καὶ οἱ ἄνευ τοιαύτης

συντηροῦντες τηλεφωνικὰς συγκοινωνίας, ὀφείλουσι νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου καὶ τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθησομένου Β. διατάγματος.

Ἄρθρον 3.

Ἐπιτρέπεται εἰς ἰδιώτας ἢ ἰδρύσεις τηλεφωνικῶν συγκοινωνιῶν πρὸς ἰδίαν αὐτῶν χρῆσιν ἐντὸς τῶν ἰδιοκτησιῶν ἢ τῶν κατεχομένων ὑπ' αὐτῶν καταστημάτων ἢ κτημάτων, ἂν τὰ σύρματα δὲν διέρχωνται διὰ δημοσίου ἐδάφους ἢ ξένων ἰδιοκτησιῶν.

Ἄρθρον 4.

Οἱ ἰδιοκτῆται καὶ οἱ οἰκδῆποτε τίτλω κάτοχοι ἀγροτικῶν ἢ ἀστικῶν κτημάτων ὑποχρεοῦνται νὰ ἀνέχωνται τὴν διέλευσιν τῶν τηλεφωνικῶν γραμμῶν τῆς Κυβερνήσεως ὑπεράνω ἢ κάτωθεν αὐτῶν, τὴν τοποθέτησιν ὑποστηρικμάτων καὶ βραχιόνων, τὴν ἐγγῶσιν καλωδίων καὶ τὴν ἐνάσκησιν τῆς ἐπιβλέψεως πρὸς συντήρησιν τῶν γραμμῶν, κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου τῆς 18 Δεκεμβρίου 1861 περὶ τοῦ πρὸς σύστασιν ἠλεκτρικῶν τηλεγράφων δικαιώματος.

Ἐν περιπτώσει βλάβης, ὁ ἰδιοκτῆτης ἀποζημιοῦται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ὑπὸ τὴν διοίκησιν καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων καὶ τηλεγράφων τηλεφωνικὴ συγκοινωνία διεξάγεται ὑπὸ τηλεγραφικῶν ὑπαλλήλων, ἀποσπωμένων ἐκ τῆς τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας, ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἐνιαύσιος συνδρομὴ διὰ τὴν τηλεφωνικὴν ἀνταπόκρισιν καὶ τὰ τέλη τῶν συνδιαλέξεων καὶ τῶν τηλε-

φωνημάτων, τῶν παραδιδόμενων πρὸς μεταβίβασιν ὑπὸ τοῦ κοινοῦ εἰς τὰ τηλεφωνικὰ γραφεῖα, δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τὰ ἐπόμενα ποσά:

Δι' ἕκαστον σταθμὸν ἐντὸς τῆς ζώνης τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν δραχ. 250.

Δι' ἕκαστον σταθμὸν ἐντὸς τῆς ζώνης τῆς πόλεως Πειραιῶς δραχ. 200.

Διὰ τὰς ἐκτὸς τῶν ζωνῶν τῶν ἀνωτέρω πόλεων τηλεφωνικὰς συγκοινωνίας καταβάλλεται, πλὴν τῶν ἀνωτέρω τελῶν, καὶ πρόσθετος ἐνιαυσία συνδρομὴ δρ. 200 καθ' ἕκαστην ὥραν ἀποστάσεως γραμμῆς ἢ ἐκτάσεως συρμάτων.

Τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 200 εἰσπράττεται προσθέτως καὶ διὰ τὴν μεταξύ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς τηλεφωνικὴν συγκοινωνίαν, ἂν οἱ συνδρομηταὶ τοῦ ἑτέρου τῶν συμπλεγμάτων δηλώσωσιν ὅτι θέλουσι νὰ συγκοινωνῶσι καὶ πρὸς ἀλλήλους.

Δι' ἕκαστον σταθμὸν ἐντὸς πάσης ἄλλης πόλεως δρ. 180.

Ἐπὶ τῇ προσθήκῃ τηλεφωνικῶν σταθμῶν ἐντὸς τῆς αὐτῆς οἰκίας, μὴ προκαλούσῃ δαπάνην πρὸς κατασκευὴν γραμμῆς, εἰσπράττεται ἐπὶ πλέον δι' ἕκαστον σταθμὸν ἐνιαυσίως τὸ ἥμισυ τῆς συνδρομῆς τῆς κυρίας ἐγκαταστάσεως.

Καφενεῖα, ξενοδοχεῖα, λέσχαι καὶ ἄλλα τοιαῦτα καταστήματα, ἐπιτρέποντα εἰς τοὺς θαμῶνας αὐτῶν νὰ ποιῶνται χρῆσιν τῆς τηλεφωνικῆς συγκοινωνίας, καταβάλλουσι διπλάσιαν συνδρομὴν, ἀλλ' ἀπαγορεύεται νὰ εἰσπράττεται ἐπὶ τούτῳ οἰονδήποτε τέλος ἐπὶ ποιῶν ἀφαιρέσεως τῶν ἐργαλείων καὶ διακοπῆς τῆς συγκοινωνίας, μὴ ἐπιστρεφόμενης καὶ τῆς καταβληθείσης συνδρομῆς.

Δι' ἕκαστην συνδιάλεξιν μεταξύ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς διαρκείας 5 λεπτῶν τῆς ὥρας, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς εἰδοποιήσεως, λεπτὰ 50.

Δι' ἕκαστην συνδιάλεξιν ἐντὸς τῆς ζώνης τῆς μιᾶς τῶν πόλεων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς λεπτὰ 30.

Δι' ἕκαστην συνδιάλεξιν μετὰ τοῦ συμπλέγματος τῶν περιχώρων Ἀθηνῶν ἢ Πειραιῶς λεπτὰ 40.

Δι' ἕκαστην συνδιάλεξιν μεταξύ δύο ἄλλων οἰωνδήποτε πόλεων, συνδεομένων τηλεφωνικῶς, διαρκείας 5 λεπτῶν τῆς ὥρας, δραχμὴ 1.

Δι' ἕκαστον τηλεφώνημα, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἐπιδόσεως ἐντὸς τῆς πόλεως Ἀθηνῶν ἢ τῆς τοῦ Πειραιῶς, δύο λεπτὰ κατὰ λέξιν δὲν δύνανται ὅμως τὸ τέλος κατὰ τηλεφώνημα νὰ εἶναι ἕλαστον τῶν λεπτῶν 30.

Τὸ τέλος τῶν μεταξύ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς τηλεφωνημάτων εἶναι τὸ αὐτὸ καὶ τῶν τηλεγραφημάτων. Ἐπίσης δὲ καὶ τὸ μεταξύ δύο οἰωνδήποτε πόλεων.

*Ἀρθρον 7.

Αἱ τηλεφωνικαὶ συγκοινωνίαι τῶν δημοσίων ἀρχῶν καὶ τῶν δημοτικῶν καὶ εὐεργετικῶν ἐν γένει καταστημάτων δὲν ἀπαλλάσσονται τῆς καταβολῆς συνδρομῆς, ἀλλ' εἰς μὲν τὰς δημοσίας ἀρχὰς παρέχεται μείωσις τῆς συνδρομῆς κατὰ 50 0/0 ἐπὶ τῆς διὰ τοὺς ιδιώτας ὀριζόμενης τιμῆς, εἰς τὰς δημοτικὰς δὲ ἀρχὰς καὶ τὰ εὐεργετικὰ καταστήματα κατὰ 25 0/0.

*Ἀρθρον 8.

Ἡ περὶ συνδρομῆς συμφωνία συνομολογεῖται δι' ἰδιαιτέρων ἐγγράφων μεταξύ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν ταχυδρομείων καὶ τηλεγράφων ἢ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐνδεικνυμένης ὑπ' αὐτοῦ καὶ τοῦ συνδρομητοῦ, μὴ καταβαλλομένου πρὸς τοῦτο τέλους χρεοσήμεου ἢ ἄλλου οἰωνδήποτε τέλους.

*Ἀρθρον 9.

Οἱ συνδρομηταὶ εὐθύνονται ἐπὶ τῇ βλάβῃ τῶν ἐργαλείων, προερχομένη ἐξ ἀμελείας καὶ κακῆς χρήσεως.

Ἡ βλάβη ἐκτιμᾶται ὑπὸ δύο ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως, καταλογιζομένη δὲ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ

τοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, εἰσπράττεται κατὰ τὸν νόμον περὶ καθυστερούντων.

*Ἀρθρον 10.

Αἱ μεταξύ τοῦ δημοσίου καὶ τῶν συνδρομητῶν διαφοραὶ λύονται διαιτητικῶς, διοριζομένων παρὰ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων καὶ τηλεγράφων καὶ τοῦ ἐνδιαφερομένου συνδρομητοῦ ἰδίων διαιτητῶν, καὶ ἀπορρινομένου ἀνεκκλητῶς ὡς ἐπιδιαιτητοῦ, ἐν περιπτώσει ἀσυμφωνίας τοῦ οἰκείου προέδρου τῶν πρωτοδικῶν.

*Ἀρθρον 11.

Αἱ συνδρομαὶ προκαταβάλλονται παρὰ τῷ λογιστῇ τῆς τηλεγραφικῆς ὑποδιευθύνσεως Ἀθηνῶν καὶ τοῖς προϊσταμένοις τῶν ἄλλων ὑποδιευθύνσεων καὶ γραφείων.

Ἐν περιπτώσει μὴ πληρωμῆς τῆς συνδρομῆς, ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων καὶ τηλεγράφων διατάσσει τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐργαλείων καὶ τὴν διακοπὴν τῆς συγκοινωνίας.

Εἰς τὸν λογιστὴν τῆς ὑποδιευθύνσεως Ἀθηνῶν καὶ τοῖς ὑπολόγους τῶν λοιπῶν γραφείων παραδίδονται καθ' ἑβδομάδα καὶ πᾶσαι αἱ ὑπὸ τῶν κεντρικῶν σταθμῶν καὶ τῶν παραρτημάτων γινόμεναι εἰσπράξεις.

*Ἀρθρον 12.

Αἱ ἐκ τῆς τηλεφωνικῆς συγκοινωνίας εἰσπράξεις ἀποστέλλονται εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον κατὰ δεκαπενθήμερον, ἂν τὸ ποσὸν αὐτῶν ὑπερβαίῃ τὰς δραχμὰς 500.

*Ἀρθρον 13.

Ἀπαγορεύεται ἡ τηλεφωνικὴ μεταβίβασις τηλεφωνημάτων, τῶν ὁποίων τὸ περιεχόμενον ἀντιβαίνει εἰς τὸν νόμον, τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν καὶ τὰ χρηστά ἦθη. Ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῆς ἀνωτέρω διατάξεως αἱ συνδιαλέξεις διακόπτονται, εἰσπραττομένου τοῦ δι' αὐτὰς ὀριζόμενου τέλους, ἂν οἱ συνδιαλεγόμενοι δὲν εἶναι συνδρομηταί. Τὰ δὲ τηλεφωνήματα δὲν γίνονται δεκτά.

*Ἀρθρον 14.

Οἱ παραβιάζοντες τὸ ἀπόρρητον ἐν τῇ τηλεφωνικῇ ὑπηρεσίᾳ διατελοῦντες ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρεταί, τιμωροῦνται κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου ΦΙΔ' «περὶ τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας» τῆς 19 Μαρτίου 1859.

*Ἀρθρον 15.

Τὸ Κράτος οὐδεμίαν εὐθύνην ἀναλαμβάνει διὰ τὴν τηλεφωνικὴν συγκοινωνίαν.

*Ἀρθρον 16.

Ἐν ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων καὶ τηλεγράφων ἐκτελουμένων ἐργασιῶν ἢ δι' οἰονδήποτε ἄλλον λόγον ἐπέβηθι διακοπῇ τῆς τηλεφωνικῆς συγκοινωνίας ὑπὲρ τὰς δέκα ἐντε ἡμέρας, τὸ ποσὸν τῆς συνδρομῆς ἐλαττοῦται κατ' ἀναλογίαν ἢ παρατείνεται ὁ χρόνος τῆς συνδρομῆς.

*Ἀρθρον 17.

Ἡ τηλεφωνικὴ ἀνταπόκρισις δύναται νὰ διακοπῇ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως εἴτε ἐπὶ παντὸς τοῦ τηλεφωνικοῦ συμπλέγματος, εἴτε ἐπὶ τινῶν μόνον γραμμῶν, παρατεινομένου κατ' ἀναλογίαν τοῦ χρόνου τῆς συνδρομῆς.

*Ἀρθρον 18.

Εἰς τὰς ἐκτελούσας τὴν τηλεφωνικὴν συγκοινωνίαν ἀρχὰς κατὰ τὸ διάταγμα τῆς 10 Ἰουνίου 1891 ἐν τοῖς σταθμοῖς, ἐν οἷς τὰ τηλεγραφικὰ ἐργαλεῖα ἀντικαθίστανται διὰ τηλεφώνων, παρέχεται ἰδία ἀποζημίωσις, ὀριζομένη διὰ Β. διατάγματος, μέχρι δραχμῶν 30.

*Ἀρθρον 19.

Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου τῆς 18 Δεκεμβρίου 1861 «περὶ τοῦ πρὸς σύστασιν ἠλεκτρικοῦ τηλεγράφου δικαιώματος» ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῆς τηλεφωνικῆς συγκοινωνίας.

*Άρθρον 20.

Διά Β. διατάγματος θέλουσι κανονισθῆ τὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Τατοίῳ τῆ 18 Αὐγούστου 1892.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν

Γ. Ν. ΘΕΟΤΟΚΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 21 Σεπτεμβρίου 1892.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Α. Ν. ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΟΝ

(2)

Περὶ συστάσεως ταχυδρομικοῦ γραφείου ἐν Διαβολιτισίῳ,
ἠρωτευούση τοῦ δήμου Ἀνδανείας κλπ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ΑΚΓ' νόμου, περὶ ὀργανισμοῦ τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας, καὶ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου ΑΣΝΒ', περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ νόμου ΑΚΓ', προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἐγκρίνομεν τὴν σύστασιν ταχυδρομικοῦ γραφείου ἐν Διαβολιτισίῳ, πρωτευούση τοῦ δήμου Ἀνδανείας τῆς ἐπαρχίας Μεσσηνίας, καὶ ἀνατίθεμεν τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ εἰς τὸν ἐκεῖθι δημοδιδάσκαλον.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὼν διάταγμα.

Ἐν Τατοίῳ τῆ 19 Σεπτεμβρίου 1892.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν

Γ. Ν. ΘΕΟΤΟΚΗΣ

Ἄριθ. 23464.

(3)

Περὶ ἀντικαταστάσεως συνέδρου παρὰ τῷ κακουργιοδικεῖῳ
Ναυπλίου.

Ο ὙΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 7 τοῦ ΒΚΗ' νόμου περὶ δικαστηρίου κακουργιοδικῶν καὶ τὰ διὰ τὸν μῆνα Ὀκτώβριον συνεστῶτα κακουργιοδικεῖα

Διορίζομεν συνέδρον παρὰ τῷ κακουργιοδικεῖῳ Ναυπλίου τὸν πλημμελειοδικὴν Γ. Μπουσκον ἀντὶ τοῦ πλημμελειοδίκου Β. Μωραΐτου, ἀπαλλασσομένου τῶν καθηκόντων τοῦ συνέδρου.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 21 76ρίου 1892.

Ὁ Ὑπουργὸς

Α. ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΑΓΓΕΛΙΑΙ ΑΦΟΡΩΣΑΙ ΤΗΝ ΔΗΜΟΣΙΑΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Διά Β. διατάγματος ἀπὸ 19 Σεπτεμβρίου ε. ε., ἐκδοθέντος ἐν Ἀθήναις προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ καὶ συμφώνως πρὸς τὰ ἔθρα 10 καὶ 16 τοῦ νόμου ΑΩΟΔ' περὶ προσόντων, τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, προήχθη εἰς εἰσαγγελεῖα τῶν ἐν Ἄρτῃ πρωτοδικῶν ὁ ἐν Ἄρτῃ πρωτοδικῆς Λεων. Ράγκος, ἐπὶ τῆ ἀπὸ 14 Σεπτεμβρίου ε. ε. αἰτήται του πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, διατελέσας πλέον τῶν δέκα καὶ ἐννέα ἐτῶν εἰς τὴν θέσιν τοῦ πρωτοδίκου καὶ ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς τοῦ ὁποῖου εἰς θέσιν προέδρου πρωτοδικῶν ὑπεβλήθησαν αἱ ἀπὸ 15 Ἰανουαρίου καὶ 5 Αὐγούστου 1891 ἐκθέσεις καὶ γνωμοδοτήσεις τῶν προέδρων καὶ εἰσαγγελέων τῶν ἐν Καλάμαις πρωτοδικῶν καὶ τῶν ἐν Ναυπλίῳ ἐφετῶν, ἀπελύθη δὲ τῆς ὑπηρεσίας ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν ἐν Ἄρτῃ πρωτοδικῶν Θεαγένης Κεραλάς.

Ὁ Ὑπουργὸς

Α. Ν. ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Διά Β. διατάγματος ἀπὸ 19 Σεπτεμβρίου 1892, ἐκδοθέντος ἐν Τατοίῳ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀνετέθησαν τὰ καθήκοντα τοῦ ὑγειονομοσταθμαρχεῖου Πανόρμου τῆς Τήνου εἰς τὴν ἐκεῖ τελωνιακὴν ἀρχὴν ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦδε ἐκληρουύτος τὰ καθήκοντα ταῦτα δημάρχου τοῦ ὁμωνύμου δήμου, ἀπαλλαγέντος.

Δι' ὁμοίου τῆς αὐτῆς χρονολογίας, ἐκδοθέντος ἐν Τατοίῳ προτάσει τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ, διορίσθη ἰατρὸς παρὰ τῷ ὑγειονομείῳ Αἰγίνης, ἐπὶ τῆ ἀπολαβῇ τῶν νενομισμένων δικαιωμάτων, ὁ κ. Παναγῆς Πέππας.

Ὁ Ὑπουργὸς

Γ. Ν. ΘΕΟΤΟΚΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Διά Β. διατάγματος τῆς 19 Σεπτεμβρίου ε. ε., ἐκδοθέντος ἐν Τατοίῳ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, διορίσθη ὑπολογιστὴς 6' τάξεως ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν νόμων περὶ διανομῆς καὶ διαθέσεως τῆς ἐθνικῆς γῆς ὁ Δημήτριος Σπαθάρης, προϋπηρετήσας εἰς ὁμοίαν θέσιν.

Διὰ πράξεως ὑπ' ἀριθ. 78821 τῆς αὐτῆς χρονολογίας ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας τοῦ γραφεῖο τῆς οἰκον. ἐφορίας Καρδίτσας ὁ Βασίλειος Γκανᾶς καὶ ἀντὶ τούτου διορίσθη ὁ Πέτρος Μιχ. Ζωγράφος, κεκτημένος ἀπολυτήριον γυμνασίου.

Διὰ πράξεως ὑπ' ἀριθ. 84034 τῆς 19 Σεπτεμβρίου ε. ε. τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, συνεπέα τῆς ὑπ' ἀριθ. 507 ἀπὸ 11 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς προτάσεως τοῦ ἀρμοδίου ὑποταμίου, διορίσθη ὁ ὅσιος εἰσπράκτωρ πρὸς τῷ ὑποταμείῳ Τριπόλεως ὁ Ἀλέξιος Γιαννατσούλης, μέχρι ταῦδε τοιοῦτος παρὰ τῷ ταμείῳ Μεγαλοπόλεως, ἐπὶ τῆ ἀπολαβῇ τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ἐριζομένων ποσοστῶν, καὶ ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας ὁ παρὰ τῷ αὐτῷ ταμείῳ εἰσπράκτωρ Δημ. Τσάλτας.

Δι' ὁμοίας ὑπ' ἀριθ. 84035 τῆς αὐτῆς χρονολογίας, συνεπέα τῆς ὑπ' ἀριθ. 506 ἀπὸ 12 Σεπτεμβρίου ε. ε. προτάσεως τοῦ ἀρμοδίου ὑποταμίου, διορίσθη δημόσιος εἰσπρά-

κτωρ παρά τῷ ὑποταμείῳ Τριπόλεως ὁ Θεόδωρος Ἀναγνωστόπουλος, μέχρι τοῦδε τοιοῦτος παρά τῷ ταμείῳ Μεγαλοπόλεως, ἐπὶ τῇ ἀπολαβῇ τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένων ποσοστῶν, καὶ ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας ὁ παρά τῷ αὐτῷ ταμείῳ εἰσπράκτωρ Γεώργ. Περδίκη.

Δι' ὁμοίας ὑπ' ἀριθ. 84032 τῆς αὐτῆς χρονολογίας, συνεπεία τῆς ὑπ' ἀριθ. 509 ἀπὸ 12 Σεπτεμβρίου ε. ε. προτάσεως τοῦ ἀρμοδίου ὑποταμίου, ἀπηλλάγησαν τῆς ὑπηρεσίας οἱ παρά τῷ ὑποταμείῳ Τριπόλεως δημόσιοι εἰσπράκτορες Νικολ. Ι. Πάτρος καὶ Βασ. Παπαδημητρόπουλος.

Διὰ πράξεως ὑπ' ἀριθ. 84221 τῆς 19 Σεπτεμβρίου ε. ε. τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, συνεπεία τῆς ὑπ' ἀριθ. 500 ἀπὸ 11 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς προτάσεως τοῦ ἀρμοδίου ὑποταμίου, διωρίσθη δημόσιος εἰσπράκτωρ παρά τῷ ὑποταμείῳ Τριπόλεως ὁ Εὐστάθιος Ἀρβανίτης, πρῶν τοιοῦτος παρά τῷ ταμείῳ Μεγαλοπόλεως, ἐπὶ τῇ ἀπολαβῇ τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένων ποσοστῶν, καὶ ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας ὁ παρά τῷ αὐτῷ ὑποταμείῳ εἰσπράκτωρ Χρήστος Χρηστάπουλος.

Δι' ὁμοίας ὑπ' ἀριθ. 84217 τῆς αὐτῆς χρονολογίας, συνεπεία τῆς ὑπ' ἀριθ. 402 ἀπὸ 12 Σεπτεμβρίου ε. ε. προτάσεως τοῦ ἀρμοδίου ὑποταμίου, διωρίσθη δημόσιος εἰσπράκτωρ παρά τῷ ὑποταμείῳ Φαρῶν ὁ Γεώργιος Οἰκονομίδης, πρῶν γραφεὺς τοῦ ταμείου Ἡλείας, ἐπὶ τῇ ἀπολαβῇ τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένων ποσοστῶν, καὶ ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας ὁ παρά τῷ αὐτῷ ταμείῳ εἰσπράκτωρ Γεώργιος Παπαχίνου.

Δι' ὁμοίας ὑπ' ἀριθ. 85578 τῆς αὐτῆς χρονολογίας, συνεπεία τῆς ὑπ' ἀριθ. 367 ἀπὸ 17 Σεπτεμβρίου ε. ε. προτάσεως τοῦ ἀρμοδίου ὑποταμίου, διωρίσθη δημόσιος εἰσπράκτωρ παρά τῷ ὑποταμείῳ Λαυρίου ὁ Γεώργιος Ι. Λάλας, πρῶν ἐπιτάκτης τῆς ἀλικῆς Δοβραίνης, ἐπὶ τῇ ἀπολαβῇ τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένων ποσοστῶν, καὶ ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας ὁ παρά τῷ αὐτῷ ὑποταμείῳ εἰσπράκτωρ Σπυρ. Παπαφωτίου.

Διὰ πράξεως ὑπ' ἀριθ. 84831 τῆς 19 Σεπτεμβρίου ε. ε. τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, συνεπεία τῆς ὑπ' ἀριθ. 888 ἀπὸ 13 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς προτάσεως τοῦ ἀρμοδίου ταμίου, διωρίσθη δημόσιος εἰσπράκτωρ παρά τῷ ταμείῳ Παρνασσίδος ὁ Ἀριστείδης Ἐκνθης, πρῶν γραφεὺς τῆς ἐφορίας Φθιώτιδος, ἐπὶ τῇ ἀπολαβῇ τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένων ποσοστῶν, καὶ ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας ὁ παρά τῷ αὐτῷ ταμείῳ εἰσπράκτωρ Νικόλ. Παπαγεωργίου.

Δι' ὁμοίας ὑπ' ἀριθ. 84036 τῆς αὐτῆς χρονολογίας, συνεπεία τῆς ὑπ' ἀριθ. 908 ἀπὸ 13 Σεπτεμβρίου ε. ε. προτάσεως τοῦ ἀρμοδίου ταμίου, διωρίσθη δημόσιος εἰσπράκτωρ παρά τῷ ταμείῳ Παρνασσίδος ὁ Χρήστος Σουβαλιώτης, πρῶν τοιοῦτος παρά τῷ ὑποταμείῳ Ἐλατίας, ἐπὶ τῇ ἀπολαβῇ τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένων ποσοστῶν, καὶ ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας ὁ παρά τῷ αὐτῷ ταμείῳ εἰσπράκτωρ Ἀνδρέας Πανδρευμένος.

Δι' ὁμοίας ὑπ' ἀριθ. 84037 τῆς αὐτῆς χρονολογίας, συνεπεία τῆς ὑπ' ἀριθ. 909 ἀπὸ 13 Σεπτεμβρίου ε. ε. προτάσεως τοῦ ἀρμοδίου ταμίου, διωρίσθη δημόσιος εἰσπράκτωρ παρά τῷ ταμείῳ Παρνασσίδος ὁ Ἰωάννης Κατσάνης, πρῶν τοιοῦτος παρά τῷ ταμείῳ Φθιώτιδος, ἐπὶ τῇ ἀπολαβῇ τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένων ποσοστῶν, καὶ ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας ὁ παρά τῷ αὐτῷ ταμείῳ εἰσπράκτωρ Γεώργιος Καπέλλος.

Διὰ πράξεως ὑπ' ἀριθ. 84222 τῆς 19 Σεπτεμβρίου ε. ε. τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, συνεπεία τῆς ὑπ' ἀριθ. 1139 ἀπὸ 12 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς προτάσεως τοῦ ἀρμοδίου ταμίου, διωρίσθη δημόσιος εἰσπράκτωρ παρά τῷ ταμείῳ Ναυπλίας ὁ Ἰωάννης Παπαγγελῆς, πρῶν τοιοῦτος παρά τῷ ταμείῳ Ἄργους, ἐπὶ μνησίῳ μισθῷ δραχμῶν τεσσαρὶς κοντα καὶ ἐπὶ τῇ ἀπολαβῇ τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένων ποσοστῶν, καὶ ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας ὁ παρά τῷ αὐτῷ ταμείῳ εἰσπράκτωρ Βασίλειος Δουράνος.

Δι' ὁμοίας ὑπ' ἀριθ. 84833 τῆς αὐτῆς χρονολογίας, συνεπεία τῆς ὑπ' ἀριθ. 1315 ἀπὸ 12 Σεπτεμβρίου ε. ε. προτάσεως τοῦ ἀρμοδίου ταμίου, διωρίσθη δημόσιος εἰσπράκτωρ παρά τῷ ταμείῳ Καρδίτσας ὁ Δημήτριος Ἰω. Σκάνδαλης διατελέσας γραμματεὺς εἰρηνοδικείου, ἐπὶ τῇ ἀπολαβῇ τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένων ποσοστῶν, καὶ ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας ὁ παρά τῷ αὐτῷ ταμείῳ εἰσπράκτωρ Μιχθ. Παπάγγελος.

Δι' ὁμοίας ὑπ' ἀριθ. 84832 τῆς αὐτῆς χρονολογίας, συνεπεία τῆς ὑπ' ἀριθ. 1621 ἀπὸ 13 Σεπτεμβρίου ε. ε. προτάσεως τοῦ ἀρμοδίου ταμίου, διωρίσθη δημόσιος εἰσπράκτωρ παρά τῷ ταμείῳ Βόλου ὁ Γεώργιος Α. Διαμαντῆς, κατ' ὄνομα ἐκ τῆς ἐπαρχίας Καρδίτσας, ἐπὶ τῇ ἀπολαβῇ τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένων ποσοστῶν, καὶ ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας ὁ παρά τῷ αὐτῷ ταμείῳ εἰσπράκτωρ Δημ. Κ. Κουδαμῆς.

Διὰ πράξεως ὑπ' ἀριθ. 86340 τῆς 19 Σεπτεμβρίου ε. ε. τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας τοῦ κλητῆρος τῆς οἰκον. ἐφορίας Εὐρυτανίας ὁ Ἀρσενίδης Γιολδάσης, καὶ ἀντὶ τούτου διωρίσθη ὁ Κωνσταντῖνος Βαρυποπίτης.

Ὁ Ὑπουργὸς
Χ. ΤΡΙΚΟΠΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Περὶ ἀπονομῆς συντάξεως τῷ ἀποστράτῳ ἀνθυπολοχαγῷ τοῦ πεζικοῦ Παγκάλῳ Νικολάῳ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ, στηριζομένη εἰς τὴν ἀπὸ 27 Αὐγούστου ε. ε. πρῆξι τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸν νόμον 4Α' τοῦ 1864, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἐγκρίνομεν ἔν' ἀπονεμηθῇ εἰς τὸν ἐν ἀποστρατείᾳ ἀπὸ πολυλογαγὸν τοῦ πεζικοῦ Πάγκαλον Νικόλαον μνησίῳ μισθῷ τεσσαρὶς ἐκ δραχμῶν (52) πενήντα δύο, πληρωτέᾳ ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἀπὸ τῆς 29 Ἰουλίου ε. ε., ἐπιούσης τῆς πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως τοῦ διατάγματος τῆς ἀποστρατείας αὐτοῦ.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσαν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Σεπτεμβρίου 1892.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Ὁ Ἀντιβασιλεὺς
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν
Ν. ΤΣΑΜΑΔΟΣ